Jezus kochał ludzi do końca

Miłość, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa • Łk 23:32–49

Myśl przewodnia

Jezus pozostał wierny miłości, nawet gdy spotkała Go wielka krzywda.

Opowieść i opracowanie dla uczestnika

Jezus pomagał ludziom, mówił prawdę o Bogu i uczył miłości. Nie wszyscy chcieli Go słuchać.

Pewnego dnia ludzie niesprawiedliwie Go skrzywdzili. Jezus umarł. To bardzo smutna część historii.

Przyjaciele Jezusa byli zasmuceni. Bóg nie pozostawił tej historii bez nadziei. W następnej lekcji usłyszymy o zmartwychwstaniu.

Ewangelia opowiada o bardzo smutnym dniu: Jezus umarł. Jego przyjaciele byli zmartwieni. Biblia opowiada później także dobrą wiadomość: Bóg wskrzesił Jezusa. Kiedy jest nam smutno, możemy o tym powiedzieć i otrzymać pocieszenie. Nikt z dzieci nie ponosi winy za to wydarzenie.

Gdy coś nas smuci lub niepokoi, możemy o tym powiedzieć zaufanej osobie. Smutek jest uczuciem, o którym warto rozmawiać.

Cele lekcji

- Rozpoznaje, że Jezus został skrzywdzony i umarł.
- Wie, że smutek jest naturalną reakcją.
- Potrafi wskazać zaufaną osobę, z którą może porozmawiać.
- Potrafi odpowiedzieć: Czy można płakać, kiedy wydarzy się coś smutnego?

Przebieg zajęć

Pytanie otwierające — 3 min

Na początek pokaż bezpieczny rekwizyt i zapytaj o doświadczenie odpowiednie do wieku. Temat: Jezus kochał ludzi do końca. Nie proś o osobiste historie zagrożenia.

Lektura i opowieść biblijna — 5 min

Zapowiedz tekst: Łk 23:32–49. Ewangelia Łukasza opisuje niesprawiedliwą śmierć Jezusa, Jego słowa na krzyżu oraz reakcje świadków. Apostołowie wyjaśniają znaczenie tego wydarzenia dla zbawienia. Przedstaw historię własnymi słowami; przy najmłodszych odczytaj 1–2 odpowiednie wersety i opowiedz resztę.

Zrozumienie tekstu — 5 min

Wspólnie odtwórzcie zdarzenia z Biblii. Podkreśl centralną myśl: Jezus pozostał wierny miłości, nawet gdy spotkała Go wielka krzywda. Dostosuj język do wieku i wyjaśnij niezrozumiałe słowa.

Ćwiczenie i rozmowa — 6 min

Ćwiczenie: Dzieci wybierają kolor dla „smutku” i „nadziei” na dwóch kartkach. Nie pokazuj obrazów przemocy; umożliw chwilę cichej zabawy dziecku, które nie chce uczestniczyć. Zwróć uwagę na prawo do dobrowolnego udziału. Dodatkowa wskazówka dla prowadzącego: Wskaż dwa uczucia: smutek przyjaciół i nadzieję po usłyszeniu dobrej wiadomości.

Wniosek i zadanie rodzinne — 3 min

Na koniec zapytaj: Jak czuli się przyjaciele Jezusa? Przypomnij fragment Łk 23:32–49 i zachęć do rozmowy rodzinnej.

Pytania i propozycje odpowiedzi

Jak czuli się przyjaciele Jezusa?

Byli smutni i przestraszeni.

Co może pocieszyć smutnego człowieka?

Szukamy odpowiedzi w podanym fragmencie Biblii, z uwzględnieniem kontekstu.

Komu możesz powiedzieć o swoich trudnych uczuciach?

Wniosek powinien być uzasadniony tekstem i uwzględniać bezpieczeństwo oraz godność człowieka.

Czy można płakać, kiedy wydarzy się coś smutnego?

Tak. Smutek jest naturalny, a przyjazny dorosły może pomóc.

Pomoce dydaktyczne

• Biblia w przekładzie używanym przez prowadzącego

• karta pracy oznaczona identyfikatorem SM-G1-A-29

• ołówek, kredki lub kartka

• ilustracje lub papierowe rekwizyty do ćwiczenia

Wskazówki biblijne i wychowawcze

• Najmłodszym nie przedstawiaj drastycznych scen ani przekazu wywołującego winę za śmierć Jezusa. U starszych rozdziel narrację Łukasza i apostolskie wyjaśnienia sensu ofiary.

• Odczytaj najwyżej kilka zdań z wybranego fragmentu. Resztę opowiedz własnymi słowami i zakończ prostą czynnością. Unikaj sprawdzianów pamięci oraz trudnych scen.

• Nie wywołuj poczucia winy dziecka opisem śmierci Jezusa. Unikaj drastycznych obrazów.

• Łk 23:32–43: Jezus zostaje skazany i ukrzyżowany. Łukasz pokazuje także rozmowę z jednym ze skazańców oraz słowa przebaczenia (z uwzględnieniem wariantów rękopiśmiennych Łk 23:34).

• Łk 23:44–49: opis śmierci zawiera obrazy ciemności i rozdarcia zasłony; tekst podkreśla przełomową wagę wydarzenia oraz postawę setnika i obserwujących.

• 1 Kor 15:3–4 stwierdza, że Chrystus umarł za nasze grzechy zgodnie z Pismem. 2 Kor 5:18–21 wiąże dzieło Boga w Chrystusie z pojednaniem. Różne biblijne obrazy odkupienia należy badać w ich kontekście.

• Dla najmłodszych unikaj szczegółów tortur i ilustracji przemocy. Nie mów dziecku, że osobiście spowodowało cierpienie Jezusa. Nie wymagaj osobistego świadectwa od dziecka, które przeżyło stratę lub przemoc.

• Dziecko może nie odpowiadać na pytania lub przerwać aktywność; nie stawiaj pytań o własne doświadczenia przemocy, śmierci czy żałoby.

• Nie używaj drastycznych zdjęć, grafik ani rekonstrukcji tortur. Nie przypisuj dzieciom odpowiedzialności za śmierć Jezusa.

• Łk 23:32–49 przedstawia śmierć Jezusa. Objaśnienie sensu ofiary powinno korzystać z innych tekstów apostolskich i szanować granice interpretacji; u dzieci unikaj drastyczności.

• RED. II: Najmłodszym nie przedstawiaj drastycznych scen ani przekazu wywołującego winę za śmierć Jezusa. U starszych rozdziel narrację Łukasza i apostolskie wyjaśnienia sensu ofiary.

• Teksty do porównania: Łk 23:32–49; Łk 24:1–12; 1 Kor 15:3–4; Rz 5:6–11

Kontynuacja w domu

Czytajcie wybrane zdania o nadziei; bez szczegółowych opisów cierpienia.